

Sygn. akt XII Ga 17/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Gajewska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Safader- Skwarlińska

SO Bożena Kachnowicz - Kokot

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi zamawiającego (...) spółki z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w L.

na punkt 2 (drugi) postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt KIO 2569/15

postanawia:

1. odrzucić skargę;
2. nakazać zwrócić skarżącemu (...) spółce z o.o. z siedzibą w S. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

ygn. akt XII Ga 17/16

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. z siedzibą w S. wniosła przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w L. skargę od punktu 2 (drugiego) postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt KIO 2569/15.

Na mocy tego postanowienia Krajowa Izba Odwoławcza w punkcie 1 (pierwszym) umorzyła postępowanie w sprawie, zaś w punkcie 2 (drugim) nakazała zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz wykonawcy (...) spółki z o.o. z siedzibą w L. kwoty 13.500 zł, stanowiącej 90% uiszczzonego wpisu. W uzasadnieniu postanowienia Izba wskazała, że w dniu 8 grudnia 2015 r. przed otwarciem rozprawy odwołujący tj. wykonawca (...) spółka z o.o. z siedzibą w L. cofnęła odwołanie.

O kosztach postępowania w punkcie 2 Izba orzekła stosownie do art. 187 ust. 8 zd. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Izba wskazała, że nie znalazła podstaw do uwzględnienia wniosku Zamawiającego o zasądzenie na jego rzecz kosztów, o których mowa w § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U, Nr 41, poz. 238), tj. kosztów związanych z dojazdem na rozprawę. Na mocy § 5 ust. 1 pkt 3 lit. a w/w rozporządzenia byłoby to bowiem możliwe jedynie wówczas, gdyby Odwołujący cofnął odwołanie dopiero po otwarciu rozprawy. W rozpoznawanej sprawie natomiast cofnięcie odwołania nastąpiło przed otwarciem posiedzenia I., w

związku z czym postępowanie podlegało umorzeniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron. Wobec powyższego Izba orzekła jedynie o zwrocie Odwołującemu z rachunku (...) 90% kwoty uiszczonej tytułem wpisu.

Na powyższe postanowienie skargę złożył Zamawiający, wnosząc o jego zmianę w punkcie 2 poprzez zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę w wysokości 883 zł. Nadto wniósł o zwrot kosztów postępowania skargowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym. Skarżący zarzucił naruszenie 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 2 lit a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U, Nr 41, poz. 238). W uzasadnieniu skargi wskazano, iż z § 3 pkt 2a przedmiotowego rozporządzenia wynika, iż do kosztów postępowania zalicza się między innymi koszty dojazdu na rozprawę lub posiedzenie, a pogląd, że § 5 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia wyłącza tę regulację, jest nieuprawniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga w niniejszej sprawie podlegała odrzuceniu.

W ocenie Sądu Okręgowego skarga wywiedziona przez Zamawiającego jest niedopuszczalna, gdyż została wniesiona od nieistniejącego rozstrzygnięcia.

Na gruncie orzeczeń sądowych ukształtował się w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, iż jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania strona może złożyć wniosek o uzupełnienie orzeczenia (art. 351 § 1 k.p.c.), jeżeli natomiast wniosła środek odwoławczy dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, to środek ten podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia (por. orzeczenia z dnia 2 czerwca 1964 r. I PR 10/63 - OSNC 1965 nr 5 poz. 80, z dnia 25 lutego 1997 r. II CKN 15/97 - OSNC 1997, nr 6-7, poz. 89, z dnia 8 lipca 1997 r. I Cz 76/97 niepubl., z dnia 21 kwietnia 1998 r. III Cz 43/98 niepubl., z dnia 28 maja 1998 r. III CKN 409/98 niepubl., z dnia 4 listopada 1998 r. I CKN 703/98 niepubl.).

W zaskarżonym postanowieniu Izba nie orzekła w ogóle o uzasadnionych kosztach stron postępowania odwoławczego. Pod pojęciem tym, stosownie do § 3 2 ppkt a oraz b rozporządzenia, rozumie się koszty związane z dojazdem na rozprawę lub posiedzenie I., jak również wynagrodzenie pełnomocników. O tak rozumianych kosztach nie rozstrzygnięto w ogóle w sentencji zaskarżonego postanowienia. Rozstrzygnięcie I. dotyczy jedynie części kosztów postępowania odwoławczego, tj. wpisie, uregulowanym w § 3 pkt 1 rozporządzenia.

Z uzasadnienia I. wynika, iż jej intencją było oddalenie wniosku Zamawiającego o zwrot kosztów związanych z dojazdem na posiedzenie, jednak nie znalazło to wyrazu w postanowieniu I.. Nie ma przy tym znaczenia pogląd prawny wyrażony przez Izbę w uzasadnieniu postanowienia w sytuacji, gdy sentencja nie zawiera stosownego rozstrzygnięcia. W konsekwencji, w zaskarżonym postanowieniu brak jest rozstrzygnięcia, które mogłoby zostać (w przypadku uwzględnienia skargi) zmienione.

W ocenie Sądu Okręgowego przed złożeniem skargi niezbędne byłoby wystąpienie do Krajowej Izby Odwoławczej z wnioskiem o uzupełnienie postanowienia o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stron postępowania odwoławczego. Stosownie do art. 185 ust. 7 ustawy do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o sądzie polubownym (arbitrażowym), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Z kolei art. 1202 stanowi, że każda ze stron postępowania polubownego może się zwrócić do sądu polubownego w terminie miesiąca od dnia otrzymania wyroku z wnioskiem o jego uzupełnienie co do żądań zgłoszonych w postępowaniu, o których sąd polubowny nie orzekł w wyroku. W literaturze wskazuje się, że możliwość uzupełnienia dotyczy również rozstrzygnięcia o kosztach postępowania (vide P. Pietkiewicz (w:) System prawa handlowego, t. 8, Arbitraż handlowy, red. A. Szumański, Warszawa 2010, s. 556), natomiast oddalenie albo odrzucenie wniosku w tym przedmiocie przybiera postać postanowienia (T. E., K. W., Sąd..., s. 344; A. Z., Postępowanie rektyfikacyjne..., s. 43).

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 198 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych Sąd odrzucił na posiedzeniu niejawnym skargę jako niedopuszczalną.